

ฉบับที่ 20/2559

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2559

มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย

ด้วยอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศ ซึ่งสามารถสร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับประเทศไทยมาเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้ประกอบการไทยจะมี เทคโนโลยีและความสามารถในการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับที่เหนือกว่าประเทศคู่แข่งแต่อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงในตลาดโลก วัตถุดิบอัญมณีที่เคยสามารถหาได้ในประเทศไม่เพียงพอ ในเชิงพาณิชย์และการผลิตทางอุตสาหกรรม ประเทศไทยจึงต้องนำเข้าวัตถุดิบอัญมณีจากต่างประเทศ ดังนั้น การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2559 จึงได้มีมติเห็นชอบหลักการมาตรการภาษีและร่างพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สนับสนุนให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้า อัญมณี และเครื่องประดับของโลก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำเข้ามาเพื่อขายหรือการขายเพชร พลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูรย์ หยก ไข่มุก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่ยังมิได้เจียรไน แต่ไม่รวมถึงสิ่งทำเทียมวัตถุดังกล่าวหรือที่ทำขึ้นใหม่

2. ให้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ร้อยละ 1 สำหรับบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้พึงประเมินจากการขายเพชร พลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูรย์ หยก ไข่มุก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่ยังมิได้เจียรไน และได้รับการยกเว้น ไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินจากการขายอัญมณื่อดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อ เสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้

มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยดังกล่าวจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย และส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลกโดยจะสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจ โดยคาดว่าปริมาณการส่งออก จะเพิ่มขึ้น 3,900 ล้านบาทต่อปี และลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการได้ร้อยละ 2 ของต้นทุนการผลิตรวม รักษาฐานการผลิตอัญมณีปลายน้ำ (การประกอบตัวเรือน) ไม่ให้ย้ายฐานไปยังประเทศคู่แข่งซึ่งมีค่าแรงที่ถูกกว่า ทั้งนี้ แรงงานในอุตสาหกรรมปลายน้ำมีประมาณ 50,000 คน ทั้งนี้ จะกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ภาษีไม่มากนัก เนื่องจากการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจ